

РЕШЕНИЕ

№ 7818

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5985** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. Н. Р., ЕГН [ЕГН], срещу заповед № ЗЦУ-870/19.05.2022 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и заповед № 752/26.05.2022 г. за прекратяване на служебното правоотношение, издадени от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите /НАП/.

В жалбата се твърди, че оспорените заповеди са незаконосъобразни и като такива следва да бъдат отменени. Относно заповед № ЗЦУ-870/2022 г. са изложени доводи, че е издадена в противоречие на чл. 92, ал.1 ЗДСл, при нарушени две хипотези на разпоредбата, при неспазени срокове за налагане на дисциплинарното наказание. Сочи се, че противно на възприетото в посочената заповед, жалбоподателката не е нарушила служебните си задължения, а изпращаната информация чрез електронни съобщения на електронната поща е послужила за изпълнението им. Навежда се, че изпращаната информация до сигурни електронни пощи е във връзка с изпълнение на служебни задължения в режим на работа „хоум офис“ в периода на пандемична обстановка. Твърди се, че голяма част от достъпите в информационните масиви на НАП Р. извършвала в изпълнение на служебни задължения, а и не били настъпили вредни последици от нерегламентираните достъпи. Прави се оплакване от издадената заповед № 752/26.05.2022 г., като незаконосъобразна и противоречаща на материално правни норми, предвид липсата на предпоставки за издаване на заповед за дисциплинарно наказание „уволнение“. Искането е за отмяна на оспорените заповеди и присъждането на сторените по делото разноски, съобразно представен списък.

В съдебно заседание, лично и представлявана от адв. Н., Р., моли съдът да отмени заповедите. Претендира присъждане на направените разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – изпълнителният директор на Национална агенция за приходите, чрез процесуалните си представители, моли съдът да отхвърли жалбата и да присъди юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на разноските. Представя подробни писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото доказателства се установява, че жалбоподателката А. Н. Р., към датата на издаване на оспорените заповеди, заема по служебно правоотношение длъжността старши инспектор по приходите, сектор „Проверки“, офис „Център“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С.. С Доклад изх. № 93-00-731/17.02.2022 г. на ръководителя на Инспектората на НАП до изпълнителния директор на НАП, по повод извършена проверка на твърдения в сигнал с вх. № 94-А-439/21.06.2021 г. за това, че на 18.06.2021 г. в сайт „Биволъ“ излязла статия със заглавие „П. контролира влияние чрез адвокати с милиони през фирма- разпределител“, в която е изнесена информация, касаеща консултантско дружество и по-конкретно данни от подадените от дружеството отчетни регистри и справки- декларации по ЗДДС и Доклад изх. № 94-А-439#10/17.08.2021 г. по повод извършени проверки на твърденията за допуснати нарушения е установено, че до информацията, касаеща отчетните регистри /дневници за покупки и продажби/ и справките декларации на дружеството е имала достъп А. Р., която не е посочила служебна задача, нито е представила доказателства, че тези достъпи са свързани със служебна ангажираност, както са установени неправомерни достъпвания до данъчно-осигурителна информация в информационните масиви на НАП – С., ИС „Контрол“, У., ИС БИДИС и ИС „Събиране“ за периода от 01.09.2020 г. до 07.09.2020 г. и поради което е предложено спрямо А. Р. да бъде образувано дисциплинарно производство на основание чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл.

Със заповед № ЗЦУ-359/15.03.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, издадена на основание на чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, е разпоредено да бъде образувано дисциплинарно дело срещу държавния служител А. Р., като дисциплинарното дело да бъде разгледано от дисциплинарен съвет, назначен със заповед № ЗЦУ-2553/22.07.2021 г. на изпълнителния директор на НАП и да представи решение в сроковете по чл. 96, ал. 4 от ЗДСл и съгласно правилата за работа на дисциплинарния съвет.

Изготвен е протокол от заседание на дисциплинарния съвет от 29.03.2022 г., в който са обсъдени доказателствата по дисциплинарното дело срещу служителя А. Р., като в обстоятелствената част, членовете на дисциплинарния съвет са приели, че Р., в качеството си на старши инспектор по приходите, е извършила дисциплинарни нарушения, изразяващи се в неправомерни достъпвания до данъчно-осигурителна информация в информационните масиви на НАП за периода от 01.09.2020 г. до 07.09.2021 г. Осъществени достъпвания до данни на 93 лица в програмния информационен продукт на НАП- С.; Осъществени достъпвания до данни на 57 лица в програмния информационен продукт на НАП- ИС „Контрол“. Изложено е, че в периода от 01.09.2020 г. до 07.09.2021 г. жалбоподателката е достъпвала данни за

множество физически и юридически лица, които не били необходими за изпълнение на служебните ѝ ангажименти, с оглед на което достъпите са възприети като неправомерни. Конкретно е посочено, че са осъществени достъпвания до данни на 93 лица в програмния информационен продукт на НАП - С.; осъществени достъпвания до данни на 57 лица в програмния информационен продукт на НАП - ИС „Контрол“; и са съществени достъпвания до данни на 9 лица в програмния информационен продукт на НАП - У.. В Приложение № 5 към доклад № 93-00-731 / 17.02.2022 г. на „Инспекторат“ на НАП са налични подробни данни за достъпите.

Сочи се, че при извършената проверка на съдържанието на служебната електронна поща на А.Р. за периода от 15.06.2020 г. до 22.06.2021 г., е констатирано наличие на изпратени 27 писма (в това число и от папка „D.“), съдържащи данъчна и осигурителна информация до трети лица, някои от които свързани със служителката Р. (бивш съпруг, син, лице, с което съжителства на семейни начала). Мотивирано е, че предоставянето на информацията (справки за задълженията на ЗЛ, справки за подадени уведомления по чл. 62 от КТ, дневници за покупки и продажби по ЗДДС) съставлява и нарушение на разпоредбите на чл. 73 от ДОПК. във връзка с чл. 74 - 75 от ДОПК.

В следствие на извършената проверка на съдържанието на служебната електронна поща на служителката за периода от 15.06.2020 г. до 22.06.2021 г. проверката на „Инспекторат“ на НАП е установила данни за 31 получени писма от трети лица, в това число и множество счетоводни документи на дружества, обслужвани счетоводно от бившия ѝ съпруг Д. Р., което е в разрез с Политиката за мрежова и информационна сигурност на НАП. Освен това, тези действия на С. Р. пораждат основателни съмнения за обвързаността ѝ с извършваната счетоводна и консултантска дейност от „НИРА КОНСУЛТ 91“ ЕООД.

В Приложение № 6 към доклад № 93-00-731/17.02.2022 г. на „Инспекторат“ на НАП са налични подробни данни за получените и изпратени писма от служебната електронна поща на А.Р..

Посочено е, че нарушенията са извършени чрез поредица от действия. Деянията представляват дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 3 от ЗДСл – неизпълнение на служебните задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация – по чл. 89, ал. 2, т.5 ЗДСл, а от субективна страна, деянията са извършени виновно, с посочена форма на вина - умишлено.

В заключение единодушно е формиран извод, че за държавният служител А. Н. Р. – старши инспектор по приходите, сектор „Проверки“, офис „Център“, отдел „Проверки“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП – С., следва да бъде предложено на дисциплинарно-наказващия орган, да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“.

С решение № ЦУ на дисциплинарния съвет от 11.04.2022 г. /л.108 и сл./, всички членове единодушно са решили да предложат на дисциплинарно-наказващия орган да наложи на служителката А. Р. дисциплинарно наказание „уволнение“.

По повод изготвеното решение, до Р. е отправена покана изх. № 93-00-731#12/18.04.2022 г., с която е уведомена за откриване на процедура за ангажиране на дисциплинарна отговорност, във връзка с констатирани нарушения. Със същата покана е поканена да се запознае с документите по преписката, както и да се яви в кабинета на изпълнителния директор на НАП на 19.04.2022 г. в 10.00 ч. за изслушване. Изготвен е протокол от проведено изслушване на служителката от 19.04.2022 г., приключило в 11.00 ч. и надлежно подписан от същата. На

жалбоподателката е дадена възможност, в срок до 04.05.2022 г., 17.30 ч., да представи писмени обяснения във връзка с образуваното дисциплинарно производство. Писмените обяснения са депозираны с вх. № 93-00-731#14/04.05.2022 г. по описа на ЦУ на НАП.

Със заповед № ЗЦУ-870/19.05.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, на основание на чл. 92, чл. 90, ал.1, т. 5, във вр. с чл. 89, ал. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, за неспазване кръга на служебните правомощия и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, на А. Н. Р., старши инспектор по приходите, сектор „Проверки“, офис Център, отдел „Проверки“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Въз основа на наложеното на служителя дисциплинарно наказание и на основание на чл. 107, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, със заповед № 752/26.05.2022 г. е прекратено служебното правоотношение със служителя.

При така установената фактическа обстановка, съдът като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, прави следните изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма.

Оспорените заповеди № ЗЦУ-870/19.05.2022 г. и № 752/26.05.2022 г. са издадени от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия съгласно чл. 92, ал. 1 от ЗДСл- органа по назначаването, тъй като изпълнителният директор на НАП е орган по назначаването на държавните служители в агенцията по силата на чл.13, ал.1 Закона за Националната агенция по приходите (ЗНАП).

Заповедите са издадени при спазване на общото изискване на чл. 59, ал. 1 от АПК за писмена форма, като съдържат задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и специални норми на ЗДСл, включително фактически и правни основания. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение съответства на изискванията по чл.108 ал.1 от ЗДСл, тъй като съдържа правното основание за прекратяване и разпореждане относно обезщетенията. Като фактическо основание за издаването ѝ следва да се приеме посочването на заповедта за наложеното дисциплинарно наказание „уволнение“ във вр. със Заповед № ЗЦУ-870/19.05.2022 г.

Противно на твърдяното в жалбата, при издаването на заповед № ЗЦУ-870/19.05.2022 г. не е допуснато нарушение на чл. 94, ал. 1 ЗДСл. (посочен в жалбата като чл. 92 ЗДСл.) Разпоредбата предвижда, че дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Сроковете са преклузивни - неспазването им погасява правото на административния орган да наложи дисциплинарното наказание на провинилия се служител. Нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка бъдат предоставени на административния орган, към който момент е дължима преценка извършено ли е дисциплинарно нарушение и налице ли са законовите основания за налагане на дисциплинарно наказание. Съдът приема, че за извършеното дисциплинарно нарушение дисциплинарно наказващият орган е узнал от докладна записка № 93-00-731#11/11.04.2022 г., изготвена от Г. З. – главен секретар на НАП и председател на дисциплинарния съвет на, назначен със заповед № ЗЦУ-2553/22.07.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, с който доклад дисциплинарно наказващият орган се е запознал на същата дата и поставил резолюция „ДА“. Соченият в жалбата

доклад 17.02.2022 г., изготвен от Л. Г. – ръководител на Инспектората на НАП, не може да бъде възприет като момент за откриване на нарушението, тъй като то следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка, заедно с решението на дисциплинарния съвет, бъдат предоставени на административния орган и от този момент дисциплинарно наказващият орган следва да направи преценката извършено ли е дисциплинарно нарушение и дали са налице законовите основания за налагане на дисциплинарно наказание. По приложението на правото в този смисъл са решение № 14287/18.11.2020 г. по адм. дело № 5959/2020 г. на ВАС; решение № 10954/11.08.2020 г. по адм. №3997/2020 г. на ВАС; решение № 1990/07.02.2020 г. по адм. дело №12455/2017 на ВАС и др.

Считано от 11.04.2022 г. започва да тече двумесечният срок за налагане на дисциплинарно наказание, предвиден в приложимата специална разпоредба на чл. 13а, ал. 2 от ЗНАП или дисциплинарно наказващият орган е следвало да се произнесе най-късно до 11.06.2022 г. В случая оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ е издадена на 19.05.2022 г., т.е. в срока по чл. 13а, ал. 2, предложение първо ЗНАП. Разпоредбата се явява специална спрямо чл. 94 ЗДСл и освен този срок, предвижда и че наказанието не може да бъде наложено по-късно от две години от извършването му, т.е. най-късно до 11.04.2022 г. В случая, първите констатирани допуснати нарушения от страна на жалбоподателката са от 15.06.2020 г. , а заповедта, с която е наложено дисциплинарното наказание „уволнение“ е от 19.05.2022 г.

Съдът намира, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена и в съответствие с административнопроизводствените правила - налице е действащ дисциплинарен съвет съгласно заповед на изпълнителния директор, който е извършил проверка и е изготвил решение с предложение за налагане на дисциплинарно наказание, като е дадена възможност на А. Р. за обяснения, изслушана е от дисциплинарно наказващия орган и са представени писмени обяснения, в които не са отрича извършване на достъп до системата, несвързан с изпълнение на служебните задължения. Видно от обясненията на А. Р., обективирани в изричните писмени обяснения - тя е била наясно с вменените ѝ нарушения, както и по отношение на тях е давала обосновани отговори. Например защо е излязла извън кръга на служебните си задължения- сочат се превъзлагане на проверки, лични мотиви, не може да установи конкретна причина и др.

Процедурата по налагане на наказанието е проведена при спазване изискванията на закона. Проведеното пред дисциплинарния съвет производство в пълна степен съответства на разпоредбата на чл. 95 ЗДСл. Изяснени са фактите и обстоятелствата, при които са допуснати нарушенията, и е взето решение за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателката на основание чл. 89, ал. 2, т. 3 „неспазване кръга на служебните правоотношения“ и т. 5 „неспазване правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“ ЗДСл. Становището на дисциплинарния съвет е обективирано в решение от 11.04.2022 г., с което дисциплинарният съвет решава, че държавният служител е извършил дисциплинарни нарушения, които подлежат на дисциплинарно наказание по реда на Закона за държавния служител.

По съществото на спора съдът намира, че в случая се установява неспазване на кръга на служебните правомощия - нарушение на чл. 89, ал. 2 т. 3 от ЗДСл и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация-

нарушение на чл.89, ал.2, т.5 ЗДСл.

С нерегламентиран достъп до програмния информационен продукт на НАП- С., жалбоподателката е извършила нарушение на т. 9.3.1 от Политиката за мрежова и информационна сигурност на НАП, съгласно която достъпът до информацията и системите на НАП се предоставя на потребителя с цел същият да изпълни само необходимото във връзка със служебните си задължения; т. 4, б. „е“ от Правилата за управление на достъпа до информационни активи на услуги в НАП, съгласно която предоставеният достъп на служителите на НАП се използва само за изпълнение на задачи, свързани със служебните им задължения; чл. 9, ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация (КПСДА), съгласно който документите, данните и служебният достъп до интернет в държавната администрация могат да се използват от служителите само за изпълнение на служебните им задължения при спазване на правилата за защита на информацията.

С осъществени достъпвания до програмните информационни продукти на НАП- ИС „Контрол“ и НАП – У. и изпращането на 27 писма съдържаща данъчна и осигурителна информация до трети лица, в това число и множество счетоводни документи на дружества, обслужвани счетоводно от бившия ѝ съпруг, е установено разпространяването на данъчна и осигурителна информация, като същото не е обвързано с изпълнение на служебни ангажименти и предвидения за това ред са нарушени т.3.2., т.4.1. и т.4.3. от Етичния кодекс на НАП, съгласно който служителите могат да разкриват защитена информация, да представят документи на институцията и да правят изявления, във връзка със служебните си задължения, пред външни лица, само по реда на, предвиден в нормативните и вътрешно- служебни актове; т.5.1. и 5.2. от Политика за мрежова и информационна сигурност на НАП, съгласно която „Всички действия, извършвани от служителите на НАП във връзка с изпълнението на служебните им задължения, следва да са съобразени с тази политика. Всеки потребител осъзнава своята роля и отговорности по отношение на въпросите по МИС и защита на информационните активи на НАП“, а съгласно т. 11.5.3 от Политиката за мрежова и информационна сигурност на НАП - „Забранява се използването на служебна поща за лични цели, както и регистрацията на служебна поща в социални мрежи, сайтове за търговия и други“.

Правилно е прието, че това е дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 3 и т. 5 от Закона за държавния служител -неспазване кръга на служебните правомощия и неспазване на правилата на КПСДА.

Съдът намира, че правилно е определен видът на наказанието. Съгласно чл. 89, ал. 1 ЗДСл държавният служител, който е нарушил виновно служебните си задължения, се наказва с предвидените в този закон наказания. В разпоредбата на чл. 91 от ЗДСл са заложили критерии, на които следва да съответства по вид и размер наложеното наказание, а именно: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението; цялостното служебно поведение на държавния служител.

Жалбоподателката Р. е осъществила нееднократно достъп чрез програмния продукт Система за управление на приходите (ПП С.) до данъчно-осигурителна информация за физически лица, за които не са ѝ възложени контролни производства. В периода от 01.09.2020 г. до 07.09.2021 г. А. Р. неправомерно е достъпвала до данни, представляващи данъчна и осигурителна информация, за множество физически и

юридически лица, които не са били необходими за изпълнение на служебните ѝ задължения: данни на 93 лица в информационен масив на НАП - С., данни на 57 лица в информационен масив на И. - ИС „Контрол“, данни на 9 лица в информационен масив на НАП - У.. В периода от 15.06.2020 г. до 22.06.2021 г., жалбоподателката е изпратила от служебната си електронна поща 27 писма, съдържащи данъчна и осигурителна информация до електронна поща на трети лица, включително на свързани с нея лица, в нарушение на нормативно регламентирани правила за предоставяне на данъчна и осигурителна информация. В периода от 15.06.2020 г. до 22.06.2021 г., жалбоподателката е получила на служебната си електронна поща писма, съдържащи счетоводни документи на дружества, обслужвани счетоводно от бившия ѝ съпруг Д. Р., като обстоятелствата, при които са изпращани тези данни, навеждат до извод, че служителката е ползвала ресурс на НАП и е подпомагала, счетоводна и консултантска дейност на дружеството му „НИРА КОНСУЛТ 91“ ЕООД.

Посоченото обосновава извода, че с действията си служителката е нарушила горепосочените норми от Политиката по информационна сигурност на НАП, Правилата за управление на достъпа до информационни активи на услуги в НАП и Етичния кодекс на служителите на НАП. Съгласно посоченото в тях, достъпът до информационните системи се предоставя на потребителя с цел същият да изпълни само необходимото във връзка със служебните си задължения. Всеки потребител отговаря за своите действия при използване на локалната мрежа и информационните активи на НАП. Наред с това, с действията си служителката е нарушил и чл. 9, ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация /приет с ПМС № 57 от 02.04.2020 г., обн. ДВ. бр. 33 от 07.04.2020 г в сила от 08.05.2020 г., действащ към момента на извършване на деянието/ - „Документите и данните в държавната администрация могат да се използват от служителите само за изпълнение на служебните му задължения при спазване на правилата за защита на информацията“ и чл. 17, ал. 1 КПСДА: „При изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот, включително при използването на информационни и комуникационни технологии, служителите в държавната администрация следват поведение, което не уронва престижа на държавната служба.“.

Не може да бъде възприета тезата, застъпена в жалбата, че изпращаната информация чрез електронни съобщения на електронната поща е послужила за изпълнението на служебните задължения и че изпращаната информация до сигурни електронни пощи е във връзка с изпълнението им в режим на работа „хоум офис“ в периода на пандемична обстановка, тъй като се опровергават от доказателствата по делото, във връзка с въведения в НАП режим за работа от разстояние, всички служители на администрацията, без да е необходимо да разполагат със служебен компютър и/или друг вид устройство имат достъп до служебната си електронна поща. А тези, които имат електронен подпис, сред които е и жалбоподателката, могат след оторизация да достъпват отдалечено чрез използване на личен компютър или друг вид устройство до ИС „Контрол“, С., У. и други информационни масиви на НАП.

Видно от представените от ответника писмени доказателства, в НАП са утвърдени множество вътрешни правила, касаещи сигурността при работа „хоум офис“, като жалбоподателката се е запознала с тях видно от приложените декларации. В тази връзка звучат несериозно изложените в жалбата доводи, че изпращаната от жалбоподателката информация на имейл-адреса на бившия ѝ съпруг и на сина ѝ се налагало, тъй като Р. ги ползвала като лични адреси, тъй като жалбоподателката е

имала служебен адрес, от който е следвало да получава и изпраща нужната й информация.

Противно на твърдяното в жалбата е, че не била настъпила вреда във връзка с извършените нарушения, тъй като Р. е осъществявала нерегламентиран достъп до системата на НАП за постигане на лични цели.

Следва също така да се отбележи, че по делото е представено Споразумение № 94-А-336-8 от 16. 08. 2022 г., сключено между изп. директор на НАП и А. Р., с което страните (включително Р.) постигат съгласие, че е извършено деяние, което съставлява административно нарушение и се споразумяват относно размера на наложената глоба. Действително това нарушение касае административно-наказателното производство, както се и твърди в писменото становище на процесуалния представител на жалбоподателката относно приемането на тези доказателства, но с него детайлно се описват именно нерегламентирания достъп на Р. до данъчно-осигурителна информация, касаещ и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, като с подписването на това споразумение Р. е потвърдила, че виновно е нарушила разпоредбите на чл. 73 от ДОПК и утвърдените вътрешни правила. Независимо, че това споразумение касае друго производство, в случая е налице признание от страна на жалбоподателката, че действително е извършила посочените нарушения на служебната дисциплина, които съставляват и административно нарушение. Видно от писмо изх. № 94-А-336-10 от 05. 09. 2022 г., Р. е заплатила доброволно наложената въз основа на горесцитираното споразумение глоба в размер на 21 000 лева.

Неоснователни са доводите в жалбата за незаконосъобразност и като издадена в противоречие на материално правни норми заповед № 752/26.05.2022 г., предвид установените предпоставки за издаване на заповед за дисциплинарно наказание „уволнение“. Актът е постановен на правно основание чл.107 ал.1, т.3 от ЗДСл, съгласно който органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител бъде дисциплинарно уволнен. Спазена е и процедурата по издаването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката, доколкото същата се основава на заповедта за наложеното дисциплинарно наказание и като автоматична правна последица от налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание. Няма законова пречка ответника да издаде една или две заповеди, както е в процесния случай, които са със самостоятелно правно действие и са били оспорени от жалбоподателката.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваните административни актове са издадени от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателката, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото следва да е в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. Р., ЕГН [ЕГН], срещу заповед № ЗЦУ-870/19.05.2022 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и заповед № 752/26.05.2022 г. за прекратяване на служебното правоотношение, издадени от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА А. Н. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция за приходите, [населено място] разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: